

KUUSETTUMINEN

Ilmaston lämpeneminen etenkin Etelä-Suomessa haittaa kuusen kasvua ja selviytymistä.

Kuusen parhaita kasvupaikkoja ovat lehtomaiset sekä tuoreet kankaat ja vastaavat turvemaat - kuusi kuitenkin on levinnyt luonnostaan karummille kasvupaikoille, joissa ei ole sopivat kasvuolosuhteet sille.

Kuusta on istutettu yli kaksi kolmasosaa metsänuudistamisessa viljeltävästä pinta-alasta. Kuuselle uudistetaan 75 % koivuvaltaisista sekä 20 % karumpien kasvupaikkojen mäntyvaltaisista metsiköistä. Syitä tähän ovat mm. viljelyvarmuus, tuotto ja muiden puulajien alttius hirvieläinten

Riskitekijät

Eteläisessä Suomessa kuusi tulee olemaan puulaji, joka kärsii monista erilaisista tuhoista entistä enemmän.

Kuivuus hidastaa kuusen kasvua ja altistaa tuholaisille: **kirjanpainajan** ja **juurikäävän** riskit kasvavat, jolloin juurikäpä altistaa **tuulituhoille** ja tuulenkaadot taas kirjanpainajalle.

Kuusen kasvattaminen myöskin **yksipuolistaa metsälajistoa** ja on riski metsien terveydelle, mm. koska kuusten oksistolla tulee varjostava vaikutus, joka taannuttaa muiden kasvupaikalla esiintyvien lajien kasvua sekä kuusen **neulaskarike happamoittaa**, jolloin osa kasvilajeista ei viihdy.

Monimuotoisuus vähenee lajiston yksipuolistumisen takia.

Metsänomistajalle tulee taloudellisia tappioita: karummilla kasvupaikoilla esiintyy **tuotostappioita** johtuen ravinteiden ja veden puutteesta.

Ennakointi

Istutetaan puulaji oikealle kasvupaikalle ja istuttaessa huomioidaan kasvupaikka sekä maalaji. Vältetään kuusien viljelyä kuivuudelle herkille kasvupaikoille, erityisesti savimaat, karkearakeiset tuoreet kankaat sekä kuivahkot kankaat.

Suositaan sekapuustoisuutta. Sekapuustoisuus edistää ja lisää tuhonkestävyyttä, mm. sekametsiin ei iske niin helposti tuhot ja jos iskee, niin joku puulaji jää aina henkiin. Sopeutuminen ilmastonmuutokseen sään ääri-ilmiöissä sekä maaperän rakenne ja ominaisuudet paranevat.

Sekapuustoisuus tuo monimuotoisuutta, sillä saadaan erilaisia elinympäristöjä eläimille ja linnuille sekä puulaji- tai puulajin kehitysvaiheesta riippuvaisia eliölajeja. Sekapuustoisuudesta saadaan myös väriä ja **vaihtelua maisemaan**, joka takaa maisema-arvon, sekä keruutuotteiden valikoima laajenee ja saadaan riistalle suojaa, ravintoa ja viihtyvyyttä.

Metsän hiilensidonta ja hiilivarasto myös varmistuvat.

Sekapuustoisuus tarkoittaa kahta tai useampaa kasvatettavaa puulajia metsässä, jossa pääpuulajin osuus on enintään 75 %. Kuusentaimikkoon jätetään luontaisesti syntyneitä mäntyjä ja koivuja, mäntytaimikkoon kuusta ja koivua, koivikossa voi olla kuusialikasvos. Sekametsässä kasvatettava puusto voi olla vaihtelevan kokoista, se muodostaa aukkoja ja kerroksellisuutta.

